Tulgo Sinno Riik, mis rahho sanud,
Ja mis õitseb armus, tarkusses!
Ning, mis Jesus Kristus ehhitanud,
Taewa pole meid keik tsimbades.

Sinno Tahtminne siin sündko
Kui ta sünnib taewa walgusses!
Meie meel ja motte senna mingo,
Et kui Inglid ellame so ees.

Omma iggawesse rõmo kaewust
Anna, mis meil tarwis hädda sees!
Palla meie mitte kusda, uhkust —
Olleks terwist, Leiba, katset käes.

Kui siin, õigust noudes, kommistame,
Anna andeks meie Nõdrusse!
Kuida omma peäle woito same,
Andeks anda omma Wõlglastel.

Igga Kiusatusse aial aita
Kui meel woitlemas on pattoga!
Omma armo-kroni meile näita,
Kui Ilm süddant pääb wõrkuda!

Nenda peästa Sa meid iggast Kurjast,
Mis siin moistust petta ähwardab!
Lahti olleme siis hinge-waewast,
Sõdda siis keik sudab, kannatab.

Sinno pärralt on need maad ja taewad,
Iggaweste iääb So wallitsus!
Keik mailmad sedda kulutawad,
Ja So tempel Rahwa õnnistus.